

Hotel HVIEZDA

Vlasta Plaňanská, deti z besiedky, Markéta Pytlíková, Zora Knížková, Petra Mizurová

Scéna č. 1: Pri kuchynskej linke

Obraz č. 1: Rodina

(rodina Pokorných je doma, maminka pečie a varí, ocino si číta noviny, malé deti sa hrajú na dlážke, najstaršia dcéra Miška leží na matraci obklopená knihami a niečo si píše, potichu hrajú koledy)

Mama: Oci, mohol by si mi pomôcť?

Otec: Jasné, samozrejme, ale počúvaj: (číta aktuálne informácie z novín)

Mama: To je zaujímavé, ale potrebovala by som vyniesť smeti a prosím ťa, povysávaj na chodbe.

Otec: Už idem. (Po chvíli berie kôš a odchádza, pritom však stále číta noviny.)

Mama: Miška, ešte ťa čaká tá klietka, je hrozne špinavá a s tým neporiadkom v izbe tiež niečo urob

Miška: Dobrééé... (Otec začína vysávať)

Mama: (Po chvíli a nahlas, aby prekričala vysávač) Odložte mi, prosím, veci zo stola, potrebujem väčší pracovný priestor!

Otec: (Vypne vysávač) Miška, počula si, maminka potrebuje uvoľniť stôl. A čo to vlastne robíš?

Miška: Píšem referát o narodení Ježiša. Na občiansku.

1. dieťa: Mami, dáš mi napiť? (Mama mu nalieva. Zvoní telefón a maminka ho berie do ruky)

Mama: (Do telefónu) Ja s tou besiedkou počítam ... jasne ... piesne si vezmeme na starosť ... určite ... ahaj.

Mama: Deti, dajte si tie kocky na miesto. Miška, ideš už na tú izbu?

2. dieťa: Mamíí, aj ja chcem piť. (Tiež dostáva piť)

Obraz č. 2: Poštár

(zvoní zvonček)

Mama: Otvorte niekto, mám mokré ruky.

2. dieťa: (Otvára dvere) Mami, je tu ujo poštár.

Poštár: Dobrý deň, pani Pokorná, mám tu pre vás nejaké pohľadnice.

Mama: Vy ste milý, takto pred sviatkami sa poriadne nabeháte, však? To nosíte každému pohľadnice až domov?

Poštár: Nie, len tie bez známky. Doplatíte mi 2,50 €. A keď už som tu, tak mám pre vás ešte jeden šek na zaplatenie.

Mama: No tak to vám teda ďakujem.

Poštár: No a na pošte máte balík.

Mama: Oci, budeš musieť skočiť na poštu, je tam balík.

Otec: To mám teda radosť. Čo už sa balíky nenosia domov?

Poštár: To viete, kam by sme prišli? Mám iba jedny ruky. Keby som pred Vianocami každému nosil balíky až domov, čoskoro by som o ne prišiel.

Mama: Tak šťastné a veselé, dovidenia.

Poštár: Šťastné a veselé. (Mama sa vracia k sporáku)

Otec: (K Miške) Miška, tak pôjdeš už na tú izbu? (Vtom znovu zvoní zvonček)

Obraz č. 3: Susedka

Otec: (K 2. dieťaťu) Bež otvoriť!

2. dieťa: (Otvorí ale nepozdraví a beží za mamou) Mamiii, prišla teta Kováčová

Otec: (K 2. dieťaťu) A pozdravil si?

2. dieťa: Dobrý deň.

1. dieťa: Dobrý deň. (Medzitým prichádza maminka.)

Susedka: Dobrý deň, pani Pokorná, chcela som vás poprosiť, nemali by ste trocha cukru? Práve sa mi minul.

Mama: Ale hej. (Začne hľadať v linke)

Susedka: Vidím že pečiete. Koľko už máte druhov? Ja mám všetko dávno hotové.

Mama: (Rozpačito) Ehm, no teraz práve robím rohlíčky a... (Susedka jej skočí do reči)

Susedka: No keď to niekto robí na poslednú chvíľu, že? A okná už máte umyté?

Mama: Samozrejme, už od Veľkej noci. Tak ja musím pokračovať. (Vystrčí susedku z dverí)

Susedka: Dovidenia. (Mama vytiahne plech s upečeným vianočným pečivom)

Všetci okrem Mišky: Jéééj, to vonia, môžeme ochutnať? (Mama prikývne a všetci sa do toho s chuťou pustia)

Mama: Asi si budem musieť na chvíľu sadnúť. (Ticho)

Obraz č. 4: Otáznik

Miška: (Prehovorí do ticha) Ja tomu aj tak stále nerozumiem. Čo je také zvláštne na tom, že sa Ježiš narodil v maštali? Veď Mu tam predsa nič nechýbalo: bolo tam teplo, sucho, mal kde ležať. Tak prečo je okolo toho stále toľko rečí?

Otec: Myslím, že nám tým Pán Boh chcel niečo ukázať, keď mocný kráľ prišiel do tak nedôstojného prostredia.

Miška: Áno, to som už počula. Ale zdá sa mi, že tá maštal' nebola až taká zlá.

Otec: Tak ja ti to skúsím porozprávať inak. Moderne by to znelo asi takto...

Scéna č. 2: Hotel Hviezda

Obraz č.5: Jozef a Mária

(na scéne stojí rebrík so svietiacou hviezdou. Vedľa potreby na upratovanie, pod handrou ukryté dieťaťko, Jozef s Máriou na boku javiska)

Jozef: Nie som si istý, či bolo rozumné vydať sa na cestu sem do Bratislavy, keď si už v deviatom mesiaci.

Mária: Neboj sa Jozef, ešte máme dosť času. Keď chceme zohnať ten nový podnájom, tak to inak nejde. V Bratislave možno budeme mať viac šťastia. Dnes sa ubytujeme v nejakom hoteli a zajtra sa pustíme do hľadania.

Jozef: Dobre, skúsím zohnať taxík.

Obraz č. 6: Taxikár

Jozef: Taxi, prosím! (Taxikár má na čele ceduľu s nápisom Taxi, okolo tela si drží veľkú gymnastickú obruč)

Taxikár: Kam to bude, vážení? (Jozef s Máriou nastúpia do obruče)

Jozef: Mohli by ste nám poradiť nejaký hotel, v ktorom by mohli mať voľnú izbu?

Taxikár: No to viete, pred Vianocami bude všade plné, ale môžeme to skúsiť v Hviezde. Mám tam známeho recepcného. (Obídu miestnosť a zastavia sa pred hotelom Hviezda) Tááák, sme na mieste, bude to rovných 5 €.

Obraz č. 7: Hotel

Jozef: Dobrý večer, máte nejakú voľnú izbu?

Recepčný: Máme iba apartmán za 300 €. (Prichádza dvojica ona ona)

ON: Ten apartmán máme ale rezervovaný my!

Recepčný: Aha, prepáčte. Tak prosím, vážení, tu sú kľúče. Je to druhé poschodie. (Dvojica odchádza a recepcný sa obracia k Jozefovi) Takže máme úplne plné.

Jozef: Naozaj by sa pre nás nič nenašlo? Je už neskoro, vonku mrzne a moja žena je už veľmi unavená.

Recepčný: Že ste to vy, dajte mi 5 € a môžete si ustlať hentam v upratovacej komore, ak vám nebude prekážať, že tam naša kuchárka chová mačky.

Mária: Ste veľmi láskavý, ďakujeme. (Odídu do rohu k metlám a uložia sa k spánku)

Jozef: Tak poď spať, Mária, dobrú noc.

Mária: Dobrú noc. (Po chvíli sa prudko posadí, vytiahne spod handry schované dieťaťko a položí si ho do lona) Jozef, narodil sa nám syn! (Jozef sa posadí a díva sa)

(Po javisku prejde otec s dcérou)

Miška: No zatiaľ celkom dobré, oci, len som zvedavá, ako vyriešiš v Bratislave pastierov.

Obraz č. 8: Taxikár a snobi

(ON a ONA vychádzajú z hotela Hviezda)

ON: Taxi!!! Na hlavnú stanicu a švihnite si s tou starou károu.

Taxikár: Ako ráčite, vážení, pôjdem ako sa len bude dať.

ON: To bola hrozná noc. Mali tam tak nekvalitné matrace, že som celý dolámaný.

ONA: (Počas jazdy si pudruje nos) Obliečky boli z obyčajného damašku, no to je úroveň. A ešte k tomu im tam polovicu noci vrieskalo nejaké decko. Mali by sme sa sťažovať.

Taxikár: Tak sme tu. Bude to (prezerá si ich) dvadsať... totiž tridsať €.

ON: Čože? Za tých pár uličiek?

Taxikár: To viete, je to aj s rýchlostným príplatkom.

Obraz č. 9: Upratovači a snobi

ON: Fuj, to bol ale vydriduch.

ONA: A ešte k tomu bol celý spotený. (vyťahuje voňavku a privoniava k nej)

ON: Prosím ťa, ponáhľaj sa, lebo nám to ECéčko ujde. (Obaja zrýchlia. Ona vrazí do vedra so smetami)

Upratovač 1: Panička, čo mi to tu robíte!?

ONA: Snáď vy čo tu robíte! Pozrite sa ako vyzerám!

Upratovač 2: My si tu len robíme svoju prácu. Máte dávať pozor.

ON: To nemôžete upratovať niekedy inokedy? Teraz tu chodia normálni ľudia.

ONA: To je strašné! Budem sa sťažovať!

Upratovač 2: No, no, tak sa nezbláznite, veď nie ste ani špinavá.

ONA: Budem smrdieť od smetí. Čo si o mne vo vlaku pomyslia?

ON: Miláčik, upokoj sa a nebav sa s tými primitívmi. (Odchádzajú)

Obraz č. 10: Upratovači a anjeli

Upratovač 2: Neber si to tak. Vieš čo, dáme si pauzu. Chceš trochu kávy? (Vytiahnu termosku a pijú)

Upratovač 1: Niekedy mám pocit, že ten život za nič nestojí. Človek tu po ľuďoch upratuje a oni mu ešte nadávajú.

Upratovač 2: Neboj, určite nás v živote čaká aj niečo lepšie.

Upratovač 1: No hej, niečo lepšie musí existovať, ale kto mi povie, kde to hľadať?

Upratovač 2: Vieš čo, prestať filozofovať, niekto sem zasa ide. (Prichádzajú anjeli v civilnom, ale bielom oblečení, na hlavách majú čiapky s brmbolcami)

Upratovač 1: Tí sú nejakí divní, ktovie, čo sú zač.

Upratovač 2: A vy ste kto?

Anjel 1: Ja som anjel. Nebojte sa, mám pre vás dobrú správu: narodil sa vám kráľ a záchranca. Nájdete Ho v hoteli Hviezda v komôrke pre upratovačky. (Upratovači hľadajú, anjeli odchádzajú)

Upratovač 1: Ideme?

Upratovač 2: Ideme.

Obraz č. 11: Cudzinci

(Upratovači sa presunú k rebríku a na scénu prichádzajú cudzinci v obruči značky Mercedes. Majú biele košeľe, kravaty, tmavé nohavice a čierne okuliare. Vystúpia z auta)

Mudrc 1: Páni, nevidieť vy tu niekde pumpa na benzín?

Mudrc 2: My ísť už dlhá štreka od Herodes a hľadať Hviezda.

Mudrc 3: Nevidieť vy tu niekde aspoň nejaká hviezda?

Upratovač 1: Priamo nad vami je hviezda, čo ju nevidíte?

Mudrci: Neeee, kdeee, my nevidieť... (Rozhliadajú sa)

Upratovač 2: Skúste si dať dolu okuliare. (Mudrci si ich dávajú dolu)

Mudrc 2: Kamaráti, hviezda! My byť pri cieľi!

Upratovač 1: Zdá sa, že máme spoločný cieľ.

Mudrc 1: Akože? Vy tiež hľadať ten nový kráľ?

Mudrc 3: Tak ísť! Šupito!

Obraz č. 12: Záver

Miška: Myslím, že som to pochopila. Šlo o to, že Boh čakal, kde Jeho Synovi urobia miesto, aj keď mohol prikázať, aby sa narodil v kráľovskom paláci. A tiež – tí nafúkaní ľudia si Ho vôbec nevšimli, aj keď sa narodil kúsok od nich.

Otec: Presne tak, Miška, pýcha ľuďom často bráni uvidieť Boha. A je to vlastne stále rovnaké. Boh čaká, kým Mu ľudia urobia miesto vo svojom srdci, aby sa tam mohol narodiť Ježiš. Jednoducho, každý sa musí sám rozhodnúť. Boh nikoho nenúti.

Miška: A to bude čakať stále?

Otec: Nie. Raz táto doba skončí a Ježiš príde vo veľkej moci a sláve ako Pán a Kráľ. Aj keď o tom sa asi na občianskej neučíte.

Zdroj: www.samuelcz.com
Z češtiny preložil Štefan Kiss